

Η γυναίκα στην Τέχνη

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, κάνουμε ένα σύντομο ταξίδι στους αιώνες μέσα από την τέχνη ώστε να δούμε πως παρουσιάζεται η γυναίκα, από τις απαρχές του πολιτισμού μέχρι και σήμερα. Είναι αναμφισβήτητα η θεματική που μονοπωλεί το ενδιαφέρον πολλών καλλιτεχνών ανά τους αιώνες κι έχει απεικονιστεί με διάφορους τρόπους.

Στην αρχαιότητα γυναικείες φιγούρες συχνά απεικονιζόταν ως θεές και μυθολογικοί χαρακτήρες. Τόσο στη ζωγραφική όσο και στη γλυπτική εξέφραζαν τη δημιουργία και τη γονιμότητα. Στα μαρμάρινα ειδώλια των Κυκλάδων αποδίδονται σχηματικά χωρίς ρεαλιστική απόδοση του σώματος.

Γυναικείο Κυκλαδικό
ειδώλιο, 2700-2400 π.Χ.

Γαλάζιες κυρίες. Τοιχογραφία από το
ανάκτορο της Κνωσού, 1600-1450 π.Χ.

Αντίθετα στις τοιχογραφίες της Μινωικής Κρήτης με τα ζωηρά χρώματα, αλλά και τις εγχάρακτες απεικονίσεις σε λατρευτικά και χρηστικά αντικείμενα παρουσιάζονται απόλυτα ρεαλιστικά. Συνήθως έχουν ευγενικά και αισθησιακά χαρακτηριστικά με περίτεχνες κομμώσεις και ενδυμασίες.

Αργότερα, στη βυζαντινή περίοδο εμφανίζονται με λιτή μακριά ενδυμασία και κάλυμμα στο κεφάλι. Παρουσιάζονται σε θρησκευτικά θέματα και συμβολίζουν την αγιότητα, την πίστη και την πνευματικότητα. Κυριαρχούν σε τοιχογραφίες, ψηφιδωτά και πίνακες με περιορισμένη χρωματική ποικιλία.

Στην Ιταλική Αναγέννηση απεικονίζονται με κλασικά χαρακτηριστικά, λεπτές γραμμές και αισθητική. Κυριαρχούν σε αριστοκρατικές και εμβληματικές απεικονίσεις άλλοτε συντηρητικές κι άλλοτε πιο τολμηρές. Οι φωτοσκιάσεις, το σφουμάτο και όλες οι τεχνοτροπίες που χρησιμοποιήθηκαν την περίοδο αυτή απογειώνουν τη ζωγραφική και απεικονίζονται αριστουργηματικά οι γυναικείες μορφές.

Σε όλες τις περιόδους που αναφέρθηκαν ως τώρα, αλλά και στα κινήματα που ακολούθησαν όπως Ρομαντισμός, Ιμπρεσιονισμός, Εξπρεσιονισμός, Pop Art κ.α. διαπιστώνουμε πως μέσα από τους διαφορετικούς ρυθμούς της τέχνης, ένα

παραμένει σταθερό και αναλλοίωτο. Η γυναικεία φύση εμπνέει τους καλλιτέχνες σε όλες τις εποχές και προσπαθούν να την αποτυπώσουν ποικιλοτρόπως.

Άλλοτε εμφανίζονται λάγνες και ερωτικές, άλλοτε σεμνές κι απόμακρες, δυναμικές κι επαναστατικές. Στο πέρασμα των αιώνων και σύμφωνα με τα πρότυπα ομορφιάς της κάθε εποχής και τη θέση της γυναίκας στην κοινωνία, αλλάζουν χαρακτηριστικά, ύφος και στάση.

Από την αινιγματική «Μόνα Λίζα» του Leonardo Da Vinci, την Αφροδίτη του Sandro Botticelli, τις γυναίκες με τον χαρακτηριστικό ψιλόλιγνο λαιμό του Modigliani και το «Κορίτσι με το μαργαριταρένιο σκουλαρίκι» του Johannes Vermeer ως τα έργα της σύγχρονης τέχνης, οι γυναίκες αποτελούν έμπνευση.

Μόνα Λίζα του Leonardo da Vinci. Ελαιογραφία σε ξύλο, 1503 μ.Χ.

Κοκκινομάλλα κοπέλα του Amedeo Modigliani. Ελαιογραφία, 1917μ.Χ.

Το κορίτσι με το σκουλαρίκι του Johannes Vermeer. Ελαιογραφία σε καμβά, 1665 μ.Χ.

Από τη φωτογραφία και τη ζωγραφική μέχρι τη γλυπτική και την ψηφιακή τέχνη, συνεχίζουν να εκπροσωπούνται σε διάφορα μέσα και εκφράσεις της τέχνης με διαφορετικά μηνύματα και συμβολισμούς. Κυριαρχούν σε όλες τις μορφές τέχνης και γίνονται αντικείμενο μελέτης για τους καλλιτέχνες.

Η Γέννηση της Αφροδίτης του Sandro Botticelli.
Τέμπρα σε καμβά, 1485 μ.Χ.

Χρόνια πολλά στις υπέροχες γυναίκες!

Ο πολλαπλός ρόλος σας στη σύγχρονη κοινωνία δεν αποτελεί

τροχοπέδη στις προσωπικές επιδιώξεις.

Να θυμάστε πως μπορείτε να επιτύχετε

ό,τι ονειρεύεστε και να κατακτήσετε κάθε κορυφή!